

ROEL HOUWINK (1889), dichter, criticus en psycholoog. Maakte deel uit van de *Vrije Bladen*-groep en zocht als dichter en prozaschrijver naar nieuwe vormen. Later sloot Houwink zich aan bij de Jong-Protestanten en was redacteur van *Opwaartsche Wegen*. Voor *Elsevier's Geïllustreerd Maandschrift* verzorgde hij vele boekbesprekingen. Verzen bundelde hij o.a. in *Strophen* (1930) en *Uilen naar Athene dragen* (1960).

JACOB ISRAËL DE HAAN (1881-1924), dichter, romanschrijver, journalist en jurist. De belangrijkste joodse dichter die Nederland gekend heeft. Na een bundel schetsen en twee geruchtmakende romans over homofiele verhoudingen publiceerde De Haan verschillende verzenbundels als *Het Joodsche Lied I en II* (1915, 1920), *Een nieuw Carthago* (1919) en de bundel *Kwatrijnen* (1924), het poëtisch dagboek van zijn reis naar en verblijf in Palestina. Zijn *Verzamelde gedichten* verschenen in 2 delen (1952).

H. W. J. M. KEULS (1883), dichter en jurist. Schrijver van weemoedige naar mystiek neigende verzen, waaronder vele kwatrijnen. Zijn *Verzamelde gedichten* verschenen in 4 delen (1947-1949).

REMKO TER LAAN (1896-1928), dichter en vertaler. Debuteerde met *Enkele verzen* (1920).

JO LANDHEER (1901), dichteres, was redactrice van *Helikon*. Beïnvloed door Boutens. Haar *Verzamelde gedichten* verschenen in 1941.

AART VAN DER LEEUW (1876-1931), prozaschrijver en dichter die het tot grote populariteit bracht. De weemoed speelt in zijn romantische werk een grote rol. Er is een voortdurend heimwee naar volmaakt geluk. Hij bundelde verzen in o.a. *Liederen en balladen* (1911), *Opvluchten* (1922) en *Het aardsche paradijs* (1927). Verhalen bundelde hij in *De gezegenden* (1923) en *Vluchtige begroetingen* (1925). Van grote kwaliteit zijn de romans *Ik en mijn speelman* (1927) en *De kleine Rudolf* (1930).

JAC. VAN LOOY (1855-1930), schrijver en schilder. Zeer bekend werd zijn autobiografische roman *Jaapje* (1917). Schreef zeer plastisch proza, aanvankelijk sterk impressionistisch. Van Looy schreef ook gedichten waaronder het berijmde verhaal *De Ar* en vertaalde verschillende stukken van Shakespeare.

H. MARSMAN (1899-1940), dichter en criticus, was korte tijd advocaat en wijdde zich daarna geheel aan de letteren. Debuteerde zeer jong met *Verzen* (1923), sterk beïnvloed door het Duitse expressionisme. Werd de leider van zijn literaire generatie die hij stimuleerde met zijn bezielende, vaak opzwepende kritieken. Tot zijn bekendste bundels behoren *Paradise Regained* (1927) en *Tempel en Kruis* (1940). Van minder betekenis is zijn roman *De dood van Angèle Degroux*. Samen met S. Vestdijk schreef hij een roman in brieven *Heden ik, morgen gij* (1936).

JOHAN DE MEESTER (1860-1931), journalist en romanschrijver. Heeft veel gedaan om het werk van de Tachtigers bij een groot publiek bekend te maken. Zijn romans zijn typische voorbeelden van naturalistische kunst, waar tevens veel medegevoel uit blijkt. Tot zijn bekendste werk behoren *Geertje* (1906) en *De zonde in het deftige dorp* (1912).

WILLEM DE MÉRODE (pseudoniem van W. E. Keuning, 1887-1939), dichter, aanvankelijk beïnvloed door Boutens en Rilke. Een van de belangrijkste protestants-christelijke dichters van deze eeuw. Tot zijn bekendste bundel behoren *Het*